

מאורות אל העבר

יז אייר תשנב | 18/06/1992

צייר המורשת והמסתורין (מרדכי ארדון)

כשהיה בן שש, הפסיק מרדכי ברונשטיין לדבר. ההורים המודאגים לקחו אותו לרבני הסביבה, ואחד מהם הרגיע אותם והבטיח כי לילד יש עולם פנימי עשיר שכל העולם עוד יכיר. ההבטחה התקיימה: ברונשטיין, שנולד בשנת 1896 שינה לימים את שמו למרדכי ארדון, והפך לאחד הציירים הידועים והחשובים בעולם. הוא למד אומנות בצרפת ובגרמניה, ועלה לארץ בתחילת שנות השלושים. בתחילה שימש ככווץ בקריית ענבים, אך במהרה מונה לראש בית הספר לאומנות "בצלאל", והפך לצייר שיצירותיו מוצגות במוזיאונים הגדולים והיוקרתיים בעולם. ביצירותיו, עסק ארדון במורשת היהודית על כל היבטיה, תוך שהוא משלב פסוקי תנ"ך, סמלים היסטוריים ורעיונות קבליים. הידועה שביצירותיו היא "חלונות ארדון" - ויטראז' אדיר ממדים בגודל מאה מטרים רבועים, המוצג במבואה לספרייה הלאומית בירושלים והמתאר את חזון אחרית הימים של הנביא ישעיהו. ארדון זכה להוקרת הממסד והציבור, והיה בין מקבלי פרס ישראל. זאת, למרות שרבים מהאומנים בארץ לא אהבו את חיבתו למורשת היהודית ולתורת הקבלה ויצאו נגדו. ארדון נפטר בפריז בי"ז באייר תשנ"ב (18.6.1992). ציורו האחרון נקרא בשם "הללויה לחיים".

הצייר ארדון בימין התמונה-מאת לא ידוע - נוצר על ידי מעלה היצירה, נחלת הכלל, ויקפדיה

